

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012391
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012391.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného Z. I., nar. XX.XX.XXXX, o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 1.12.2020 č.k. 28PP/55/2020-44, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 18.2.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona tak, že návrh odsúdeného: Z. I., nar. XX.XX.XXXX v H. T., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienočné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/98/2018 zo dňa 09.01.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/30/2020 zo dňa 09.06.2020 zamietol.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Sťažnosť odsúdeného bola odôvodnená obhajcom podaním zo dňa 14.12.2020. Obhajca v písomných dôvodoch sťažnosti uvádza, že OS TT pochybil, nakoľko Ústav na záver svojho hodnotenia uvádza, že čiastočne odporúča prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. OS TT vôbec nebral do úvahy disciplinárne hodnotenia z Ústavu, že viedol riadny život v Ústave a nedopustil sa žiadnych disciplinárnych previnení a neboli mu udelené žiadne disciplinárne tresty. Ústav vo svojom hodnotení vôbec neuvádzal, že by mohol zase páchať trestnú činnosť. OS TT vôbec nebral do úvahy tú skutočnosť, že predchádzajúce trestné činy vykonal pod vplyvom požívania alkoholických nápojov, na ktorých bol závislý. Práve požívanie alkoholických nápojov bolo hlavným problémom. Táto skutočnosť sa však vyriešila úspešným absolvovaním protialkoholického liečenia, ktoré vykonal vo výkone trestu odňatia slobody, čo však OS TT vôbec pri svojom rozhodovaní nezohľadnil, dokonca ani nespomenul. Obhajca poukazuje aj na platnú judikatúru súdov, kde súdy aj pri len čiastočnom splnení podmienok na podmienočné prepustenie, rozhodujú o podmienočnom prepustení na slobodu (uznesenie Okresného súdu Prešov sp. zn. JPP/28/2017 zo dňa 10.4.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Tos/18/2017 zo dňa 19.7.2017).

3. V sťažnosti poukazuje na to, že obhajca na verejnom zasadnutí založil do spisu listinné dôkazy o tom, že po prípadnom prepustení na slobodu odsúdeného zamestná spoločnosť CHEM - UNIO, spol. s r.o., Chotín, a tiež čestné prehlásenie matky a starej matky, že bude mať možnosť bývania na adrese - C. nám. XXXX/XX, E..

4. V súvislosti so splnením materiálnych podmienok poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 53/08 a na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 154/09. Z tohto Nálezu Ústavného súdu SR je zrejmé, ako by mal každý súd postupovať v konaní o podmienočnom prepustení. Pri posudzovaní žiadosti o podmienočné prepustenie súd prihliada na všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám,

na prostredie, v ktorom pred nástupom na výkon trestu žil, na celý jeho doterajší život, povahu a charakter jeho spáchanej trestnej činnosti. Rozhodujúcim kritériom pri podmiennečnom prepustení je dosiahnutý stupeň prevýchovy odsúdeného.

5. Dňa 20.01.2021 bolo prvostupňovému súdu doručené vyjadrenie matky odsúdeného, ktorá v ňom uvádza, že je v zložitej životnej situácii, pracuje v zdravotníctve ako zdravotná sestra vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Nové Zámky v I. línii na Covid - 19 zóne, kde vykonáva psychicky aj fyzicky veľmi náročnú prácu. Súčasne sa stará o svojho matku G. E. a tiež o starú matku B. N.. Obe opatruje v C., v bydlisku starej mamy a táto starostlivosť je fyzicky aj psychicky náročná. Na uvedené úkony je sama a preto by v tejto situácii veľmi pomohol a bol oporou jej syn, ktorý je vo výkone trestu. Týmto žiada sťažnostný súd o zohľadnenie týchto skutočností a o podmiennečné prepustenie jej syna. O uvedených skutočnostiach doručila potvrdenia.

6. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

7. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

8. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

9. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie. Prvostupňový súd v tejto súvislosti konštatuje, že u odsúdenému nie je táto materiálna zákonná podmienka dostatočne naplnená, keďže u odsúdeného boli evidované viaceré negatívne poznatky z doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, a to i napriek tomu, že bol doposiaľ dvakrát disciplinárne odmenený. Podľa záverov ústavu nebolo správanie odsúdeného vždy na požadovanej úrovni v predchádzajúcom ústave a nie je vždy na požadovanej úrovni ani v súčasnom ústave. Príkazy a nariadenia príslušníkov sa snaží rešpektovať a rovnako sa snaží plniť svoje povinnosti a interné predpisy. Takýto prístup odsúdeného k plneniu jeho povinností v ústave nepreukazuje také jeho polepšenie, na základe ktorého by súd mohol dospieť k záveru, že odsúdený by dokázal viesť riadny život aj na slobode. Odsúdený bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, pričom všetky odsudzujúce rozhodnutia sa týkali násilného správania voči blízkym osobám - matke a družke odsúdeného. Aktuálne vykonáva odsúdený trest odňatia slobody za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keď sa mal dopúšťať závažného protiprávneho konania voči vlastnej družke. Vykonaná doba uloženého trestu odňatia slobody nie je podľa názoru adekvátna spáchanému skutku. Z odpisu registra trestov súčasne vyplýva, že protiprávne konanie voči blízkym osobám (matke a družke) sa u odsúdeného stupňovalo od nebezpečného vyhrážania (§ 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Trestného zákona), cez vydieranie (§ 189 ods. 1 Trestného zákona) až po týranie blízkej osoby (§ 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona). Súd vzal na zreteľ konštatovanie ústavu v podanom hodnotení odsúdeného, že resocializačná prognóza odsúdeného je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. Ani správanie odsúdeného v prostredí ústavu na výkon trestu odňatia slobody neposkytuje dostatočný záver o tom, že by bol odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu dostatočne pripravený viesť riadny život a nedopúšťať sa opätovne rovnakej trestnej činnosti.

10. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného.

11. Na základe hodnotenia ústavu na výkon trestu a trestnej minulosti odsúdeného dospel prvostupňový súd k správne záveru o nesplnení materiálnych podmienok. Úvaha prvostupňového súdu pritom vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností.

12. Sťažnostný súd zistil, že správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, u odsúdeného boli evidované viaceré negatívne poznatky. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody neprejavil zvýšenú snahu po náprave zodpovedným dodržiavaním svojich povinností v rámci ustanoveného režimu

ústavu na výkon trestu. U odsúdeného, vzhľadom na hodnotenie ústavu, nedošlo k bezproblémovému plneniu základných povinností alebo dobrému správaniu vo výkone trestu odňatia slobody a preto nemožno teda urobiť záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie, a preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu. Súd teda nevzhladal progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

13. V prípade odsúdeného je resocializačná prognóza podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá a je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ takým výchovným vplyvom, aby bol odsúdený schopný viesť na slobode riadny život. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd taktiež poukazuje na trestnú minulosť odsúdeného.

14. Sťažnostný súd konštatuje, že opakované páchanie obdobnej trestnej činnosti (3 krát súdne trestaný za násilnú trestnú činnosť voči blízkym osobám) svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nevzal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. Mal možnosť preukázať polepšenie a skutočnosť, že jeho trestná činnosť bola len ojedinelým vybočením z dodržiavania pravidiel stanovených právnych poriadkom. V prípade odsúdeného teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel. Trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia.

15. U odsúdeného sa jedná o recidivistu, ktorý si musí byť vedomý okolností, majúcich vplyv na ukladané tresty, na ich dĺžku, aj na možnosti podmieneného prepustenia, v prípade opakovanej trestnej činnosti. Ako už bolo tiež vyššie uvedené, jednou z predpokladaných podmienok na podmienené prepustenie je aj splnenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti. Je plne v súlade so zákonom zohľadňovať jednak správanie odsúdeného vo výkone trestu, ale aj charakter trestnej činnosti a osobu odsúdeného, vrátane jeho trestnej minulosti, pri rozhodovaní o tom, či je možné odsúdeného podmienené prepustiť.

16. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

17. Obhajca odsúdeného v sťažnosti uvádza, že Okresný súd Trnava nebral do úvahy skutočnosť, že predchádzajúce trestné činy vykonal pod vplyvom požívania alkoholických nápojov, na ktorých bol závislý, pričom táto skutočnosť sa vyriešila úspešným absolvovaním protialkoholického liečenia, ktoré vykonal vo výkone trestu odňatia slobody. Sťažnostný súd v tejto súvislosti uvádza, že vykonanie protialkoholického liečenia automaticky nedáva záruku, a to najmä v prípade, ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, teda vo vynútenej abstinencii, nakoľko nemá prístup k alkoholickým nápojom, že sa úspešne zbavil svojej závislosti a po prepustení odsúdeného na slobodu nebude opäť pokračovať vo svojej závislosti. Uvedená skutočnosť nie je teda tou, ktorá je spôsobilá zmeniť rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu odsúdeného.

18. K námietke obhajcu, že Okresný súd Trnava nebral do úvahy, že odsúdený sa nedopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a boli mu uložené dve disciplinárne odmeny, sťažnostný súd uvádza, že odsúdený síce nemá vykázané disciplinárne tresty, ale v správaní odsúdeného boli zistené nedostatky, ktoré nie je možné prehliadnuť a ktoré nesvedčia o zodpovednom plnení povinností vo výkone trestu odňatia slobody. Vzhľadom na viaceré negatívne poznatky v správaní odsúdeného a nerešpektovanie pravidiel ústavu nie je možné, aj pri prihliadnutí na disciplinárne odmeny, urobiť záver o splnení prvej materiálnej podmienky, tak ako je už vyššie uvedené.

19. Skutočnosti uvádzané obhajcom v sťažnosti, ku ktorým boli predložené čestné prehlásenia, že po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody má odsúdený zabezpečené bývanie ako aj prácu sú v kontexte vyššie uvedeného nedostatočné na to, aby súd jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovel.

20. Sťažnostný súd k žiadosti matky odsúdeného o zohľadnenie situácie, v ktorej sa nachádza uvádza, že vzhľadom na to, že odsúdený nespĺňa materiálne podmienky na podmienené prepustenie, tak ako je vyššie konštatované, nie je možné jej žiadosti o podmienené prepustenie odsúdeného vyhovieť. Uvedené skutočnosti nie sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného.

21. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

22. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.